

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto : : \$6.00
Za pol leta : : \$3.00
Za New York celo leto : \$7.00
Za inozemstvo celo leto : \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 277. — ŠTEV. 277.

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 25, 1933. — SOBOTA, 25. NOVEMBRA 1933

TELEFON: CHelsea 3-3878

VOLUME XLII — LETNIK XLII

SMITH NAPADEL ROOSEVELTOVO VALUTNO POLITIKO

PREDSEDNIK SE SPLOH NI ZMENIL ZA SMITHOVE OČITKE, KAR KAŽE DA BO OSTAL PRI SVOJEM

Bivši governer newyorské države je ostro odsodil predsednika in njegove svetovalce. — Dežela ne potrebuje nobenega "baloney" dolarja. — Industrijski administrator general Johnson se je zavezal za predsednika. — Demokratska stranka mora skrbeti za blagobit 130 milijonov ljudi.

Včeraj je bil dosežen višek v boju med nasprotniki in zagovorniki Rooseveltove valutne politike.

To je boj med onimi, ki pravijo, da spada zlata valuta v pozabljenje, in onimi, ki domnevajo, da bo sedanja valutna politika dovedla deželo v propast.

Bivši govenor države New York, A. E. Smith, zahteva v odprttem pismu povratek k zlatemu standardu. Odločno obsoja predsednikove svetovalce, češ, da so neizkušeni mladi profesorji, ki nimajo nobene odgovorne službe, pa so navzlic temu pripravljeni delati poskuse nad 130 milijoni Amerikancev.

Predsed. Roosevelt, ki se mudi v Warm Springs na počitnicah, se sploh ni zmenil za Smithove očitke. S tem je dokazal, da hoče vztrajati pri svoji dosedanji politiki.

Industrijski administrator general Johnson je ozmrjal nasprotnike nove valutne politike ter zagotovil javnosti, da predsednik ne bo povedel dežele v propast, pač jo pa spravljajo v propast tisti, ki dvomijo o kreditu Združenih držav.

Alfred E. Smith je napovedal včeraj vojno Rooseveltovi valutni politiki.

Newyorskí trgovski zbornici je poslal javno pismo, v katerem pravi, da mora imeti dežela zlati dolar, ne pa "baloney" dolar.

Nikakor mi ne gre v glavo, — je rečeno v pismu, — da je usoda določila demokratsko stranko za stranko tiskarjev papirnatega dolarja in ekscentričnih glav. V rokah demokratske stranke počiva danes odgovornost 130 milijonov Amerikancev. V njenih rokah je bodočnost posvečenih ameriških ustanov.

Naši deželi je predvsem potrebno, da se more popolnoma zanesti na svoj denar. Edinole na ta način je mogoče zaupanje obnoviti.

Najnovješte valutne odredbe naše vlade so smajale javno zaupanje, in so ustvarile mučno negotovost. Negotovost pa slabosti gospodarsko življenje, jemlje podjetnosti pogum, tira denar v nogavice in žimnice ter nalaga centralni vladi vse breme pre-skrebe prebivalstva.

Dežela potrebuje takega moža kot je bil Grover Cleveland. Bil je simbol moči in odločnosti ter trezne preudarnosti.

Dokler ne spoznamo kaj določnega za boljše, sem za povratek zlatega standarda. Jaz sem za izkušnjo, ne pa za eksperimentiranje.

Ce bi mi kdo rekel, naj izbiram med privatnim poslovanjem ali poslovanjem vladne birokracije, bi se zavezal za privatno poslovanje.

Jaz sem za deflacijsko v gotovem obsegu, če ni razen nje in direktne inflacije denarja nobene druge poti.

Ce bi moral izbirati med voditelji preteklosti in vsemi njihovimi napakami ter neizkušenimi in mladimi vsečiliškimi profesorji, kateri delajo s 130 milijonim narodom poskuse, bi se postavil na stran onih, ki so napravili našo deželo to, kar je danes.

In to pravim, zavedajoč se dejstva, da je bilo

Poslanik Welles bo odpoklican s Kube

LINDBERGH BO POLETEL V JUŽNO AMERIKO

S svojo ženo vprizarja že pet mesecov polete. — Preletel bo južni Atlantik.

Punta Delgada, Azorski otoki, 24. novembra. — Po petmesečnem letovanju sta Charles A. Lindbergh in njegova soprga dospela na Azorske otoke ter se nameravata vrniti v svojo domovino čez južni Atlantik.

Kolikor je še sedaj znano, bo sta odletela iz francoske kolonije Senegal, na skrajnji zapadni točki Afrike. Letela bosta čez Atlantik v Pernambuco v Braziliji. To pot so že rabili letaleci James A. Mollison, Bert Hinkler, Joan Mermoz in drugi.

Poročilo, da hočeta pred svojo vratitvijo v Združene države obiskati še dva dela sveta, Afriko in Južno Ameriko, je prislo od Lindbergha samega, ko je z aeroplano priletel iz Horte v Punta Delgada.

— V Ameriko, — je reklo Lindbergh, — nameravava potovati preko otoka Sv. Mihaela, Madeire in vta Verde.

(Rt Verde v Senegalu je najzapadnejša točka Afrike in njegova razdalja od Natala v Braziliji iznosi nekaj nad 2000 milij.)

Lindbergh je po naročilu Pan-American Airways 9. julija odletel iz New Yorka, da določi najpripravnost smer za prekoatlantske aeroplane.

ZELEZNICA NA STRAJKU

Houston, Tex., 24. novembra. — Tri tisoč železničarjev na Southern Pacific železnici je sklenilo, da zastražijo po državah Texas in Louisiana.

ARETACIJA MEHIŠKIH DIJAKOV

Mexico City, Mehika, 24. novembra. Aretiranih je bilo nad 200 dijakov, med njimi nekaj žensk, ker so bili udeleženi v nemirih, v katerih so zahtevali odstop od šolskega ravnatelja. Zaprti so pod obdobjem upora proti vladi.

SKUPNI GROB ZA RUSKE ŽRTVE

Moskva, Rusija, 24. novembra. Poročila iz Hárkovca naznavajo, da so bile žrtve največjega ruskega aeroplana K-7, ki se je ponevrečil, pokopane v skupnem grobu.

Štirinajst sovjetskih avijacijskih uradnikov in delavcev je našlo smrt, ko je šestmotorni aeroplanski, ki bi mogel nositi 128 oseb, v torek blizu letališča v Hárkovu treščil na tla in se razbil.

Zastopniki ukrajinske vlade so udeležili pogreba.

v starem redu stvari mnogo, kar bi rad izpremenil, česar ne morem niti pozdravljati niti odpustiti.

— Vem, da mi bodo očitali, da sem se prodal Wall Streetu. To se je že večkrat zgodilo. Smatrajte me za moža, ki se zavzema za zdrav denar in ki podpira vaša stremljenja.

JAPONSKA SPLETKARI

Kitajski listi ostro obsojajo japonsko vmešavanje v zadeve Fukien province.

Šanghaj, Kitajska, 24. novembra. — Kitajsko časopisje trdi, da je japonski denar pripomogel proti vladnemu gibaju v provinci Fukien. Ostro obsojajo Japonsko, da se je zopet pridela mestna v kitajsko notranje razmere.

Medtem pa je položaj v Fukien zavit v temo. Nekatera poročila zatrjujejo, da protivladno gibanje napreduje, z druga strani pa se zagotavlja, da je to gibanje samo navidezno in da bo razpadlo.

Kitajska narodna vlada čaka na razvoj in ima pripravljeno vojsko.

Fukien je obmorska provinca med provincama Hongkong in Šanghaj ter je središče pomorske trgovine in sedež mnogih bogatih Kitajcev.

Protivladno gibanje v Fukienima namen zloniti moč generala Čang Kaj-Šeka, katerega dolže, da je prodal Kitajsko Japoniji.

Zunanji minister nove neodvisne kitajске države, Evgen Čen, je bil minister narodne vlade v Nankingu, pravi, da razglas neodvisnosti Fukien province ne povrne odstop od ostale Kitajske, temveč da je njen namen rešiti Kitajsko razpad. Čen pravi, da je sedanja politika kitajske narodne vlade v Nankingu naklonjena Japonski, ki Kitajsko izkoristi.

General Čang Kaj-Šek je izdal na svojo armado poziv, da ostane zvesta narodni vladi ter obenem dolži vladu države v Fukien, da se zvezala s komunisti.

Južna vlada v Kantonu bo otala v sedanjem položaju nevtralna, dokler dežele ne napade Fukien.

MUSSOLINI JE POVABIL LITVINOV

London, Anglija, 24. novembra. Ministrski predsednik Mussolini je povabil sovjetskega zunanjega komisarja Maksima Litvinova v Rim. Litvinov bo najbrže prišel v Rim 2. decembra.

JAPONSKI MINISTRSKA KRIZA

Tokio, Japonska, 24. novembra. Nastala je ministrska kriza, ki bo imela najbrže za posledico padec Satovskega ministritva, ker finančni minister Korekivo Takaši ni odobril povisnih izdatkov za armado \$31,000,000 in za mornarico \$40,300,000.

NOVI FRANC. MILLIJONARJI

Pariz, Francija, 24. novembra. V sledi vlečenja druge narodne letnije je postal 16 novih milijonarjev. Srečke za decembarsko letnijo so že prodane.

LIPSKO, NEMČIJA, 24. novembra.

Marinus van Der Lubbe, češar

glava je na tehtnici zaradi požiga nemške državne zbornice, je večkrat prekinil obravnavo, ko je vprašal predsednega sodnika

Wilhelma Buengerja, kdaj bo izrečena sodba.

Zagonetni Holandec, ki trdno

vratno trdi, da je sam zanetil ogenj 27. februarja, je prekinil pričevanje kroča Barza, ki je bil

prvi poklican kot priča v tretjem

in končnem delu obravnave.

Barz je povedal o komunističnih dobrodelnih zborovanjih v kročenici.

Van der Lubbe se je nenadoma

obrnril proti sodniku in vsi njegovi

sobotožnici, kakor tudi poslušalci

bili nad njegovim obnašanjem začuden; skočil je na no-

ge ter rekel:

— Hočem wedeti, kdaj bo izre-

čena obsooba in kdaj bo izvršena.

— Ne morem povедati, — od-

govori sodnik. — Odrivšmo je od

vas, — kdaj boste govorili in po-

vedali, kdo so vaši sokrivci.

Van der Lubbe naglo odgovor-

si: — To je že bilo dognano. Po-

vedal sem, da sem jaz začgal dr-

žavno zbornico.

Nek zagovornik ga vpraša:

— Ali vam je kdo pomagal?

— Ta obravnavna, — je reklo

van der Lubbe, — je preveč sve-

čana. Prosim sodnika, da to izpre-

meni.

LITVINOV JE ODPOTOVAL IZ WASHINGTONA

Litvinov je skončal pogajanja z Rooseveltom. — Odpotoval je v New York. — Pogajanja se bodo nadaljevala po diplomaciji.

WASHINGTON, D. C., 24. nov.

Ker je bilo Litvinovo delo v Washingtonu končano, se je odpeljal v New York, kjer bo gost predsednika ruske trgovske družbe Amforga Petra Bogdanova.

Litvinov se je iz Washingtona odpeljal z avtomobilom. Na njegovem potu so ga spremljali njegov tajnik Ivan Dilikovskiy, načelnik ruskega poslanstva Boris Skwirsky in njegova žena ter tajnik detektiv.

Svoj glavni cilj, da se zopet obnovi diplomatske oveze med Združenimi državami in Rusijo je dosegel Litvinov in Roosevelt sta se tudi sporazumi glede medsebojnih terjatev (ruski dolg in ruske zahteve za povračilo škode ameriške armade) ter glede zahtev ameriških državljanov za zaplenjeno premoženje v Rusiji tekom revolucije.

Se predno je predsednik Roosevelt odpotoval v Warm Springs, Ga., je med njima tudi prišlo do soglasja za nadaljnja pogajanja. —

PROCES PROTI POŽIGALCEM

Lubbe je vprašal, kdaj bo izgubil glavo. — Komunisti so imeli seje pri kroču.

LIPSKO, NEMČ

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Hafner, President

L. Benedic, Treasurer

Place of business of the corporation and address of above officers:
118 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

za celo leto velja na Ameriko in	za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	za pol leta	\$3.50
za pol leta	za inozemstvo na celo leto	\$7.00
za četr leta	za pol leta	\$25.00
	Subscription Yearly \$8.00	

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" lahka vsaki dan izvzemati nedelj in praznikov.
Dopisni bres podpis in osebnosti se ne pribrežajo. Denar naj se blagovati
poljutti po Money Order. Pri spremembri kraja naročnikov, prosim, da te
nato tudi prejšnje bivališče naznam, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: CHudson 3-2878

TUDI NA POKOPALIŠČIH MORA IZGINITI SLOVENSCINA

Iz Gorice je dospelo sledeče značilno poročilo:

Krajevne fašistične oblasti na Črnemu vrhu, v Goriču, Podkraju, na Colu in v drugih krajih med Idrijo in Postojno so se lotile sedaj še slovenskih napisov na farnih pokopališčih in jih pričele s silo odstranjevati.

V Črnom vrhu so namestili na pokopališču občinskega paznika z mesečno plačo.

Slovenski napis "Odprta noč in dan so groba vrata, al' dneva ne pove nobena prat'ka" nad vhodom na pokopališče so izklesali.

Pokopališče so spočetka odpirali v četrtekih in nedeljah, v zadnjem času pa le še ob nedeljah.

Za Vse svetnike so se ljudje pripravljali, da bodo, kadar doslej okrasili grobove, toda paznik jim je to vse do praznika onemogočil.

Ko so končno na praznik odprli pokopališče, se je zbrala na njem velika množica ljudstva, ki je kljub slabemu vremenu okrasila grobove tako kakor še nikoli.

Novi spomeniki, ki se postavijo na pokopališče, ne smejo imeti vklesane nobene slovenske besede. Vsak spomenik pregleda posebna občinska komisija.

Italijanske oblasti si prizadevajo na vse načine, da bi tuje, ki prihajajo v Črn vrh, ne opazili, da je Monte Nero prav za prav slovenski Črn vrh. Zato so odstranili vse slovenske napise. Na enak način so fašisti postopali tudi v sosednjih župnih.

Doslej je bila tudi navada, da so mrljice doma polagali na mrtvaški oder. Oblast je sedaj to prepovedala. Vsakega mrljice morajo nemudoma prepeljati v mrtvašnico na pokopališču in ga v 24 urah pokopati.

KRIZA

Bedi, ki je zavladala po vsem svetu, pravja kriza. To je že tako vsakdanja beseda kakor voda, moda ali žoga. Močno je že obrabljenia in je naravnost smešna.

Na račun krize so pometali v vodo toliko in toliko milijonov stotov pšenice in riža; pogrenzili toliko ladij letnih pridelkov kave; uničili ogromne komplekse žitnega polja.

Vse zato, ker je zemlja bujno obrodila in je pretila "nevarnost", da bi prišla ljudstva ceneje do hrane.

Kapitalističnim trustom je bilo to blazno uničevanje malenkost, toda to "malenkost" bodo še draga plačali.

Suša, povodnji, kobilice, potresi in slično, tudi to je trustom malenkost, ki jim nič ne morejo škoditi, ampak baš nasprotno, donašajo jim le profite.

Na račun krize je bilo pognanih na cesto že toliko in toliko tisočev delavskih družin, medtem ko ščeneta generalnih direktorjev nemotoma žro pečenku s srebrnih krožnikov in se vozijo v avtomobilih najmodernejših tipov.

Na račun krize so bile spravljene na varno silne vso-te, prislužene od bednih delavskih mas, ki so danes prav zaraditega brez kruha.

Mednarodni urad za delo predlaga štiridesetni tednik, češ, da bi se na ta način omejila brezposelnost. Tudi to bi ne izenačilo ogromne neenakosti med mašino in človekom. Treba bi bilo pet do šest urnega delovnika.

Stroj naj dela, človeku se pa spodobi vsaj nekaj ur zvljenja na dan.

Toda kapitalisti nočejo dosti slišati o tem. Ker nočejo sedaj popustiti, bo prišel čas, ko bodo morali neprostovoljno dati vse.

Cas popolnega skrahiranja kapitalističnega sistema je ilno dinari.

Pozabljena vojna.

Od časa do časa prihajajo v prestanemu skrivanju, kakor pač tisk krajše vesti iz Južne Amerike, kjer so enkrat "paravajske čete prodre fronto bolivijske armade", ali kjer so se "začela milovna pogajanja", ki jih zoper zamjenajo "novi krvavi spopadi v bojnem ozemlju Grand Chaco" in slično. Najnovejše poročilo govori o "zmagri paravajske vojske, ki je prodrla bolivijsko fronto v širini treh kilometrov in uspevala".

Tako nam svežijo spomin, da se Južni Ameriki vršijo krvavi boji, dejansko brez prestanka, že več kakor leto dni. Vojna divja med dvema državama, ki sta obe članici Lige narodov. Toda ta vojna se nam zdi, ki smo oddaljeni od Južne Amerike, vojna posebno vrste, ki se vrši za zaprtimi vratmi, kje je javnost izključena. Bojno polje je ozemlje Grand Chaco. Svetovno časopisje tja ni poslalo svojih dopisnikov, da bi raznali poraze in zmage, saj je to hribito pragozdro ozemlje dostopno komaj za vojsko, ki se stranke, ki so z največjim trudem prodrele ob obeh strani v ta kraj, da v svetovnem zatisu med seboj urejajo svoje račune. Bojna polja so tukaj samotna, grozna. Samemu časnikarju se je do sedaj posrečilo, da je z največjimi napaki tudi brez izida. Človeške žrtve pa padajo na obeh stranh in te niso majhne. Najhujše je, tako pravi angleški časnikar, ranci in bolniki. Niti polovica moštva ne vzdriži kar je še ostalo od strašnih mrtvih skozi pragozdove, postane žrtev malarije in nalezljivih bolezni, ki razsajajo. Bržkone bi bila vojna že davno končana, ko bi moštvo ne bilo indijanskega pokolenja, ki je na klimo navajeno in zatorej vzdriž mnogo več, kot po reči mogli prenašati drugi vojaki v podobnih okoliščinah. Zdravnikov ni, in kadar pridejo, nimajo zdravil. Indijansko vojsko, ki je brez vsake izobrazbe, stočno prenaša vse trpljenje in se niti ne sprašuje, zakaj ves ta boj in kdo bo imel kakšno korist od njega. Častniki pa so po veleni španske krvi, a tudi nemških, angleških in ameriških oficirjev, ki je mnogo med njimi. Ti oficirji so navadno le avanturisti, ki jih ne vlecute domov in zato po svoje skrbijo, da se vse všeč naprej, da bojovanja ni nikdar konec.

Poročevalce omenja tudi posebej vlogo nemškega častnika Kundta, ki je v tem pragozdu napredoval za bolivijskega generala in ki je kajpada najdrznejši propagator za nadaljevanje vojne. Liga narodov pa s toji ob strani in gleda. Ali ni to nekaj žlostnega, da ta Liga narodov, ko je članici sta obe vojskoči se državi, ni mogla zaustaviti tega surovega klanja, ki je zahtevalo — in to prazen nič — že toliko človeških žrtv? In ali ni nekaj čudnega, da je svetovna javnost kljub Ligi narodov mogla pozabiti, da se vsi v Južni Ameriki vojna že dve leti.

Dopisi.

Barberton, Ohio.

Tem potom se vladivo naznana, članstvu zabavnega kluba "Kras", da se gotovo udeleži prihodnje seje v nedeljo, dne 3. decembra t. l. ob 7. uri zvečer v načinu prostorih.

Najtej sejši bo več važnih točk na dnevnu rednico, tako tudi volitev odbora za prihodnje leto 1934.

Upam, da bo članstvo našega kluba to moje naznanilo vpoštevalo.

Torej nasvidenje v nedeljo, dne 3. decembra t. l. ob 7. uri zvečer v načinu prostorih.

Josip Uječ, zapiskar.

NAZNANILO NAROČNIKOM V CANADI

Mi smo razposlali vsem opomine, katerim je naročnina že potekla. Sploh pa vsakdo tuje opomik, da kdaj ima plačano naročino poleg svojega imena na lastniku. Komur je naročnina potekla, je dolžan, da jo obnovi, ker alegri smo primorani nadaljnje pošiljanje listov ustavil. Sedaj je najlepša prilika poravnati dolg, ker je kanadski dolar skoraj vreden kot naš dolar. Zači sprejemimo za nedoločen čas šest kanadskih dolarjev za celotno naročnino ali pa tri kanadske za polno naročnino. Pošljite pa v registriranim pišem, ker drugače ne nobeden odgovoren, če so slušno pišete na tak način izgubi. Še bolje je pa, da pošljete monzey-ovler, ker zdaj ni treba platiči tuji za menjavo.

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

LITVINOV IN HULL

Slika je bila vzeta, ko je prišel v Združene države ruski komesar za izmenjanje zadeve, Maksim Litvinov. Desni na sliki je državni tajnik Hull, ki je bil navzoč pri pogajanjih za priznanje Sovjetske Unije.

Naši v Ameriki

ROJAKI PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO NA DOPISNIKI SPOROČ SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

Ko se je Cili Dermonita v Moon Run, Pa., 1. nov. vrnila s pokopališča, kjer je obiskala grob svojega pokojnega moža, je počil strel. in zadeli so jo drobci svinčene krogle v glavo in obraz. Strelič je Felix Olivani, ki je bil napolj v ženski ni videl. Odveli so jo v bolnišnico, kjer so ji pobrali drobce iz glave in se sedaj že bolj počuti.

Nedavno je priletel iz New Yorka v Chicago, polkovnik M. Tomić, sloveni jugoslovanski avijatik in divizijski komandant jugoslovanske armade zračne sile.

Tomić se je raznesla vzdolž uzočišča, ki je vključil nekaj živega človeka, ki pa je trdno spal. Moža se zbulili iz sladkih sanj in ga prijeti, odšel in zakaj. Povedal je, da je s svojimi prijatelji stalil, da se bo kot "slep potnik" prijetil v Prago v krst. Stav je torek.

Policija mu je vsekakor pritrdirila, da je stav dobil, da pa je izgubil igro, ki je igral z oblastmi. Ker je oblast zapeljal v zmotno, se bo moral zagovarjati pred sodiščem ter bo tudi kaznovan.

— Nedavno je priletel iz New Yorka v Chicago, polkovnik M. Tomić, sloveni jugoslovanski avijatik in divizijski komandant jugoslovanske armade zračne sile.

Tomić je s svojimi tovariši usodenega večera preprečil, da sta se spraševali, ali je v svoji vojni poslovil.

— Nedavno je priletel iz New Yorka v Chicago, polkovnik M. Tomić, sloveni jugoslovanski avijatik in divizijski komandant jugoslovanske armade zračne sile.

Tomić je s svojimi tovariši usodenega večera preprečil, da sta se spraševali, ali je v svoji vojni poslovil.

— Nedavno je priletel iz New Yorka v Chicago, polkovnik M. Tomić, sloveni jugoslovanski avijatik in divizijski komandant jugoslovanske armade zračne sile.

Tomić je s svojimi tovariši usodenega večera preprečil, da sta se spraševali, ali je v svoji vojni poslovil.

— Nedavno je priletel iz New Yorka v Chicago, polkovnik M. Tomić, sloveni jugoslovanski avijatik in divizijski komandant jugoslovanske armade zračne sile.

Tomić je s svojimi tovariši usodenega večera preprečil, da sta se spraševali, ali je v svoji vojni poslovil.

— Nedavno je priletel iz New Yorka v Chicago, polkovnik M. Tomić, sloveni jugoslovanski avijatik in divizijski komandant jugoslovanske armade zračne sile.

Tomić je s svojimi tovariši usodenega večera preprečil, da sta se spraševali, ali je v svoji vojni poslovil.

— Nedavno je priletel iz New Yorka v Chicago, polkovnik M. Tomić, sloveni jugoslovanski avijatik in divizijski komandant jugoslovanske armade zračne sile.

Tomić je s svojimi tovariši usodenega večera preprečil, da sta se spraševali, ali je v svoji vojni poslovil.

— Nedavno je priletel iz New Yorka v Chicago, polkovnik M. Tomić, sloveni jugoslovanski avijatik in divizijski komandant jugoslovanske armade zračne sile.

Tomić je s svojimi tovariši usodenega večera preprečil, da sta se spraševali, ali je v svoji vojni poslovil.

— Nedavno je priletel iz New Yorka v Chicago, polkovnik M. Tomić, sloveni jugoslovanski avijatik in divizijski komandant jugoslovanske armade zračne sile.

Tomić je s svojimi tovariši usodenega večera preprečil, da sta se spraševali, ali je v svoji vojni poslovil.

— Nedavno je priletel iz New Yorka v Chicago, polkovnik M. Tomić, sloveni jugoslovanski avijatik in divizijski komandant jugoslovanske armade zračne sile.

Tomić je s svojimi tovariši usodenega večera preprečil, da sta se spraševali, ali je v svoji vojni poslovil.

— Nedavno je priletel iz New Yorka v Chicago, polkovnik M. Tomić, sloveni jugoslovanski avijatik in divizijski komandant jugoslovanske armade zračne sile.

Tomić je s svojimi tovariši usodenega večera preprečil, da sta se spraševali, ali je v svoji vojni poslovil.

— Nedavno je priletel iz New Yorka v Chicago, polkovnik M. Tomić, sloveni jugoslovanski avijatik in divizijski komandant jugoslovanske armade zračne sile.</

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. RUHLE-GERSTE:

CERI V ZAKONU

"Skočiti moram še k šivilji," je dejala gospa Mila. "Stanuje v ozki ulici desno od Zelenjadnega trga."

"Dobro vem, kje je Mihelova ulica," je odvrljil Pavel, soprog. "A ti se metiš, ne leži namreč resno, marveč levo od Zelenjadnega trga."

"Levo?" de Mila začudeno. "O tem ni govorila."

"Tebi manjka krajevnega čuta, dragiča, saj to vemo," pravi Pavel očetovsko. "Poglej, narišem ti."

In urino zvneč s palico risati po tleh. Ker je pa Vaclavov trg tlačovan, ostane načrt neviden."

Mihelova ulica je desno, trmočno ponavlja Mila. Očetek, da nima krajevnega čuta, jo je bil učil. "Svoje glave si! Vedno hočeš imti prav! No, dobro, da Mihelova ulica ni kje v notranji Afriki, pojdi z menoj, takoj se prepričaš!"

"Nisem svoje glave, a ti nimaš niti trohice krajevnega čuta," mrmično mož, ko gresti proti Zelenjadnemu trgu. Oba molčita pet minut, napeto pričakujeta trenotka, ko bo moral drugi uvideti svoja zmoto.

V tem pa se jima marsikaj plete po mislih.

"Zakaj mi mora vedno ugovarjati," z grenkostjo premišljuje Mila, "kakor nötelj slabem učenem, ki sploh ne sme ničesar vedeti..."

"Vedno trdi kako stvar tjaavan dan," si žalostno misli mož, "in potem je prenemirna, da bi svojo zmoto priznala in popustiti smotru vedno jaz..."

"Vedno moram biti neumna goska," premišlja Mila, že za spoznajne gréanke, "po njegovem brez vodstva sploh ne morem obstati in je ne spoznam ne v življenje ne na Zelenjadnem trgu."

Rahel blad jo prevzema.

"Kako osamljen je vendar mož s svojo logiko," si misli Pavel. "Mila je vendar razumna in dobra žena, a v logiki ali bolje neologiki zo vse žensko enake..."

Rahel jeza mu je pordečila obraz. Tako sta iz Biserne ulice dospela na Zelenjadni trg.

"Torej?" zmagovalno zakliče Mila in ga potegne na desno. "Kje je Mihelova ulica? Desno ali levo?"

"Seveda levo, ljubo dete," deje mož samozačestno in jo vede že do voda v vhoda v Lončarsko ulico. "Ali ne vidis? Tam se odeepli, tamle na levo! Seveda imam prav jaz!"

"Kaj?" zavpije Mila in ga všeč sredi med zelenjadne branjeve, "rad bi me menda prepirčal, da ne znam lečiti med desnim in levestim! Tamle, tamle desno je Mihelova ulica! Da tista tamel! Pojd, pokazanu ti učilni napis, ti trdove glave ti!"

Zdaj stojita ob vhodu Mihelove ulice. Desno in levo je sedaj za njunim hrbotom. Stojita in se prepirata. Pa ne več za Mihelovo ulico, marveč že za več, za veliko več. Zopet mora pomagati palica in potem še listek in svinčnik, a dokazovanje se v resnici ne fiče več Mihelove ulice, marveč trme, nelogičnosti, nečimernosti, samopasnosti, ki jo hočeta drug drugemu dokazati.

"Čudno, nikoli se ne prepira, —

zdaj pa zaradi take neumnosti..." megleno misli Mila, v tem ko burno, prepirčuje moža. "Vseh osem let se nisva pričakala. In zakaj ne? Zato, ker sem jaz vedno popustila. Ne razumeva se. Govoriva dva doceva različna jezika. Vedno, vedno me je zatiral, je ravnal z menoj kakor z majhnim otrokom, nečelj in vzgajal... in jaz neumneva sem vse to mimo prenašala... A to pot... nak, saj bi morala biti blazna, če bi priznala, da leži Mihelova ulica na levi, ko vendar vidim na lastne oči..."

"Leta in leta sem molčal," si greenko misli Pavel, "sem tiho prenašal vso to otročjo samozavest, te muhavost, te trditve tjavendan... To je že prenemumno... podoba je, da se sploh nikdar nisva razumevala, blazno sem jo precenjeval... In zidaj naj priznam, da leži Mihelova ulica desno, ko vendar vidim na lastne oči, da se odeepli na levo..."

Medtem sta vsa sovražna molčalo predlog po trgu in stojita na tisti strani trga, kjer je Stari prehod.

"Ali se ne bi raje pobotala?" trudno misli Mila. "Saj se ipak ne izplača pričakati..."

"Poglej, dete," pravi Pavel spravljivo, "precej morava komatiči, da ne umni preprič. Če prideš iz Prehoda, potem leži Viteška ulica desno pred nama, levo pa Mihelova ulica..."

"Toda midva vendar ne prihaja iz Prehoda," pravi Mila čistevo, tako jih gre na jok.

"Midva prihajava iz tržnice, to sem bila vendar takoj rekla, midva prihajava iz tržnice proti Viteški ulici, levo je Lončarska ulica, desno po Mihelova ulica..."

"Kako iz tržnice? O tem sploh ni bilo govorja! Na Zelenjadni trg pride najhitreje po Starem prehodu..."

Oba sta pozabila, da sta malo prešla na trgu po Bisernej ulici, ki leži obsebo na sredini.

V Mili so vstajala nova neznanavačvsta. Na spravo s Pavlom ne misli več. Ta živi v drugem svetu, obdaja ga neprodarna plast nupnega in kljubovalnosti.

"Laže... ponareja... vse njegove življenje je ena sama ponaredba... vse najino življenje... dolgih osem let sva igrala ulogo šrečnih zakoncov in pri kaki takile bedasti ulici se pokaže, da pravzaprav nič ne vidi drug o drugem... pa sem ga takoj obožaval, mu slepo verjela; temu tujemu, resimpatičnemu človeku..." in Mila komaj požira solze.

Tudi v Pavlu vstajajo nova, nepozana čuvstva: sed in zaničevanje proti ženi.

"S tako histerično osebo sem zatrival najboljša leta svojega življenja," si misli greenko, "nikoli se nisem bil zavedel, da je neumna, neumna in neumna, samo z izobrazbo preplešana... celo svojih pet zdravih čutov zlorablja v to, da bi lahko videti, kakor da vse ve... ah kako sem bil ljubil to ženo! Vse je minilo! In zaradi take neumnosti... Jaz grem zdaj," je iznenada glasno

V NEKAJ DNEH IZIDE
Slovensko - Amerikanski
KOLENDAR
za leto 1934.

CENA 50 CENTOV

Naročite ga že sedaj!

KNJIGE
VOÐNIKOVE
DRUŽBE

SMO DOBILI

Cena štirim zanimivim
knjigam

\$1.45

KOLENDAR IN KNJIGE VOÐNIKOVE DRUŽBE \$1.85

"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street
New York City

optimični Pavel in izjemivo pogleda svojo ženo. Kasneje mu je Mila zaščetala: "Ali ne leži Mihelova ulica desno in levo obenem? In ali nista obe strani najini?"

ZADNJE ŽELJE NA SMRT OBSEJENIH

V ameriških listih se je vnela zadnje dni ostra debata o zadnjih željih na smrt obsojenih. Pobudo za to je dal odlok governerja države California Jamesa Rolfa, ki je dovolil dati na smrt obsojenemu zločinecu Dallesu Egenu žganju, kolikor ga je hotel. Po governerjevem mnenju naj bi na smrt obsojeni nastopil zadnjo pot srečen in vesel. Zato je tudi dovolil Dallesu Egenu dati toliko žganja, kolikor ga je mogel popiti. Suha Amerika je pa nad tem ogorčena in jezi se nad governerjevimi nazori. Zagovorniki prohibicije hudo zanericijo governerja Califorije, češ, da se temeljito moti, kajti pisan zločinec ne pozna več groze pred smrtno in tako je smrtna kaznemno pojedina in smel je oblesen. Če namesto jetniške oblike svojo najlepšo obliko, jedel je pri veliki mizi in stregel mu je natakar iz hotela, kjer je bila pojedina naročena.

Najstrožje ravnavajo z obsojenimi v Angliji. Kljub vsej demokraciji ima namreč Anglija najstrožje kazensko pravo. Na smrt obsojeni ne dobijo v Angliji niti alkoholnih pijač, niti drugih priboljškov, ki bi mu olajšali zadnjo pot. Kolikor v vsem tako ostanejo Angliči tudi v kazni konzervativni, in zahtevajo, naj se zločinec tudi na zadnji poti v polni meri zaveda svojega zločina in zasužene kazni.

V skopuhovem domu je bila stenska ura baš odbila osem.

Marta je skočila k oknu in se takoj vrnila, rekoč:

"V skopuhovem domu je bila stenska ura baš odbila osem.

Marta je skočila k oknu in se takoj vrnila, rekoč:

"Hitro, sestrica Gertruda, pojrite odpreti in prižgite luč. To bo gotovo gospod Durocher.

S svečo v roki je hitela Gertruda odpreti vrata. Marta je pa čakala vrh stopnic, nagnjena čez ograjo.

Videč zdravnika, se mu je spoštljivo priklonila in spregovorila nekaj besed v pozdrav.

Toda prišlec jo je prijel dobrodošno za obreki, rekoč:

Pojdimo takoj k našemu bolniku, draga dete, to je važnejše od običajnih poklonov.

Odšli so proti spalnici. Gertrude s svečo naprej, Marta in prišlec pa za njo.

Strie je prav kar zaspal, — je dejalo dekle.

— Tem bolje!

— Ali naj ga zbudim, gospod?

— Nikar!... Saj mi bo še lažje opazovati ga, če spi.

Zlohoten nasmejh je spremjal te besede preoblečenega razbojnika, ki je nekote stisnil v roki ročaj noža, skritega v žepu telovnika.

V hipu, ko je hotela Marta odpreti vrata, je prijel lažni Durocher pred njo za klinko.

Dovolite meni odpreti vrata, — je dejalo, — jaz sem vajen odpirati jih zelo taho.

In vrata se odpre brez najmanjšega škrpanja.

Tolovaj za hip obstanje na pragu, naglo se ozre po milijonarjevi spalnici.

Tako opazi, da stoji blagajna v kotu.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

68

In ker se je ubogi otrok tresel pod njeno težko roko, mu je krepko stisnila ročico, rekoč:

— Pomni, kaj sem ti rekla!... Če zaslisiš korake... odpri oči!... Če bo birič... zažvižgaš, potem pa zbeži hitro na trg, kjer me na klopici počakaš.

In ne da bi se zmenila za solze ubogega sinčka, je odšla k Jakobu.

— Ti, angelček moj, — mu je dejala, — ne pozabi, kaj sem ti naročila.

— Nič se ne boj, mati. Pazil bom na fatole, in če katerega zagledam, bom že značiljivat.

In mladi ničvrednež se je šel sam skrit na vogal ulice, dočim je Frochardka stopala na svoje mesto.

Bil je izgubljen.

Najprej sklene odstraniti Gertrudo.

— Dobro žena, — ji pravi, — ali imate pri rokah čaj?

— Da, lipov čaj imam pripravljen, ki ga je predpisal, — načr zdravnik.

— To je napačno... čisto napačno, — pravi lažni Durocher. Žavbelj potrebujem nemudoma...

— Saj ga imam, gospod, — ga prebije Marta. — Sestrica, poiščite ga v predalčku v shrambi... spodaj...

— Dobro, pravi lažni Durocher Gertrudi, — pojrite in pristavite se lonec vode.

— Bodite pripravljeni naleti vroče vode. Pekličem vas, ko bo treba.

Gertruda odide po prstih, da bi ji parket pod nogami preveč ne škripal.

Frochard na videz še vedno napeto opazuje bolnikovo dihanje, pri tem se pa prepreči, da je služkinja zaprla za seboj vrata.

Potem posluša, kako gre po stopnicah v pritličje. Komeno se skloni nad bolnikom, obraz tik milijonarjevega obraza, pogled upre na njegove zaprite oči.

Rahlo privzidjne odeje...

Marta se v strahu približa bolnikovi posteli.

— Kaj nameravate storiti?

— Kaj nameravam storiti, dušica? Malo krvi, mu bom puščal...

— Kri mu boste puščali! — vzklikne dekle prestrašeno. — Torej je treba mojega strica zbruniti.

— Ne, — odgovori Frochard, — morda bi se uprl temu in potem...

— In potem, gospod?

— Bil bi izgubljen...

— Toda če mu hočete puščati kri, mora vendar iztegniti roko.

— Da, to bi bil res potrebno, če bi mu hotel puščati kri na roki...

— Kje mu jo pa hočete puščati, če ne na roki?

— Boste že videli, — odgovori dozdevni zdravnik in položi na posteljo torbico z medicinskimi instrumenti; — bolniku grozi kap, drago dete, in zato mu bom puščal kri na grlu.

— Na grlu! — vzklikne Marta prestrašeno.

— In vi mi boste pomagali. Ker bi pa morda pogleda na kri ne prenesli, primite tole skledico in odvrnite pogled.

— Ne, ne, — pravi dekle vsa iz sebe.

— Storite, kar vam velim, — odgovori Frochard osorno, — ub

NE SMEM TE LJUBITI

Zanimiv roman iz življenja •

za "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

6

Obraz gospe Grabow je žarel in je bil v velikem nasprotju sili častilec zlasti še, ker je bilo splošno znano, da bo pododovala veliko premoženje; Tudi sedaj, ko sta obe dumi stali ob vhodu na teraso, so ju obkobili elegantno oblečeni gospodje, ki so se z vmeno trudili za Gildino naklonjenost. Samo eden med njimi je posvetil svojo nedeljeno pažnjo gospej Grabowi. Bil je zopernega obnašanja in je čudno zategoval obraz, kadar je držal svoj monokel.

Obraz gospe Grabow je žarel in je bil v velikem nasprotju z mernim Gildinim obnašanjem.

— To je najkrasnejši bitje, ki sem ga kdaj videl, — pravi baron ves navdušen, ko je nepremično gledal Gild.

— Da, res je in če jo kdjo osebno pozna, se ta vtiš še poveča. Ob priložnosti vas bom z njo spoznala, gospod baron, ako se ne bojite njenje zarobljenje rednice.

— Nobena roža ni brez trnja. Kdo pa je ta nad vse eleganti gospod, ki se tako vrati okoli gospe Grabow?

— Oho, tudi ta ni višel vašim ostrom očem. To je neki Tribnitz, ki je sicer veleposestnik, toda zadolžen čez glavo. Živi od svojih dolgov, toda se vedno z veliko spretostijo drži v visoki družbi in je najrazumnejši Gildin častilec. Drži z njeno rednico.

— In Gilda, komu je naklonjena?

— Na video nikomur. Proti vsem je enako šladna in uljudna. Samo do Tribnitza se mi zdi, da ima neko posebno mržnjo. Tukaj pa vidim prihajati Wernerja in Olly Larsen — poglejte, gospod baron!

— Kje, draga priateljica? — vpraša baron ter umakne svoj pogled od Gilde.

— Tam-le — bledi, vitki gospod z velikimi, temimi očmi, ki se tako izmučen naslanja na palico in mlada dama v beli obleki s evelicami za pasom. Sedaj pozdravlja Gilda in njeno rednico, ki ju seveda zadržuje s svojim govorjenjem.

Z večikini zanimanjem se baron dvigne.

— Torej, to so Larsenovi.

— Da.

Baron opazuje oba natančno, posebno pa Olly Larsenovo. Prav zelo mu ugaja. Po njeni vitki postavi s prožnimi krenjami je bilo videti, da se mnogo ukvarja s športom. Izgleda kakih petindvajset let. Ima temne, bujne lase, temne oči, ki gledajo zelo razumno in pomembno, ima zaravelo, toda lepo poit, kakoršno je mogoče načudno najti samo pri Judeh, iz južnih krajev. Z izrazom brezbriznosti se obrne k gospodom, ki so delili svojo uljudnost med njo in Gilda.

Olly se seveda v lepoti ni mogla primerjati z Gilda, toda je bila vendar zelo lepa in učinkovita prikaz. Baronu Sendenu se je zdelela vredna, da bi vladala na gradu Hodberg.

— No, kako vam pri prvem pogledu ugaja Olly? — vpraša smeje gospa Marsalis.

Baron se obrne k njej.

— Dobro — zelo dobro. Napravi utis kot oseba, ki ne obljubi več, kot hoče storiti.

Gospa Marsalis prikima.

— S tem ste v kratkih besedah povedali ves njen značaj. Zares, dobro poznate ljudi. Toda sedaj pazite! Vidim, da se Larsenova poslavljata, najbrže, da bi mene poiskala. Ali ju naj vstavim in povabim tu-seni?

— Ako ste tako dobroi. Prosim.

Gospa Marsalis vstane in se skloni čez terasno ograjo, tako da jo je bilo mogoče videti nad eveličnimi grmi.

— Dober dan, gospoda! — zaključi z nasmehom obema.

Oba se ozretu navzgor.

— O, gospa Marsalis! Iskala sva vas že, pa sva mislila, da je počivate, — pravi Olly veselega obrazja.

Gospa Marsalis jo skoro užaljena pogleda.

— Popoldne, da bi počivate? Tega niti ne poznam. To je pojim, katerega žrtvujem za svoj vitki stas. — In ko se Werner Larsen sneje, nadaljuje: — Ne smeje se, gospod Larsen, ako govorim o svojem vitkem stasu.

Mlađi mož, ki je pri vsem svojem trudnem zadržanju mogel imeti komaj trideset let, jo pogleda s svojimi bolestnimi očmi.

— Zopet sem popolnoma resen, milostljiva gospa, in občudujem vašo zdržnost in svežost.

— Lepo! To pa morete najboljše storiti, ako prideite bližje. Ako vas veseli deleti družbo meni in nekemu dobremu staremu prijatelju, ki sem ga ravnokar tukaj našla, potem ste prisreno povabljeni, da sedete na ta prostor, ki je tako izbornno zavarovan proti vsemu vetrju.

— Ali pa vas ne motimo? — vpraša Olly.

— Nikakor ne — ravno nasprotno.

— Potem pa rada prideva gori.

Olly in Werner gresta počasi po stopnicah ter prideta do mize. Gospa Marsalis vse predstavi in Olly ter Werner sedeta. Pogovor postane zelo živahen. Baron Senden je bil zelo zgovoren držabnik in je znal dobro zabavati. Olly se je že ujim živahnio in včlanu v velikim veseljem razgovarjala. Tudi sama je bila zelo šaljiva in pripravljena na vsak odgovor. Tudi njen brat je oživel, kar sicer ni bila njegova navada v občevanju s tujimi ljudmi. Toda ne govori mnogo, samo sem in tam vtakne kako duhovito pripombo. Toda pri tem so mu njegovi pogledi vedeni uhnali čez ograjo in so iskalni samo en obraz — Gilde Verdenove, ki je s svojo rednico in nekaterimi gospodi zopet pričela promenirati.

Bolestno, se Wernerju včasih zategnje ustnice in v njegovih očeh je bila trudna odpoved.

Gospa Marsalisova je opazila, da ga nekaj muči. Bila je dobra poznavalca ljudi in je mislila, da se Werner Larsen mogoče zanimal za Gildino usodo. Toda ni slutila, da je z gremko bolečino gedal, ko so se mladi gospodje drenjali okoli Gilde in jo poželjivo pogledovali. O, kakš je zavidal vsem tem mladim gospodom njihovo zdravje, ki jim je dajalo pravico, da so se mogli Gildi približati s svojimi tihimi željami. Kako rad bi dal vse svoje premoženje za zdravje in življensko moč!

Baron Senden in Olly sta si postala zelo zaupna. Baron je spoznal, da je bila Olly pošten in odkrit zančaj. Če je mogoče imela kakake napake, malenkostna ni bila. In če so bili njeni odgovori včasih kratki in ne posebno prijazni, vendar ni nikdar hlišnila občutkov, katerih ni imela.

Sam sebi je moral reči, da bi se moral njegov nečak v teh razmerah štetiti za srečnega, ako bi ta mlada dama privolila postati njegova žena. Njen demar bi njegovemu gradu pripomogel k novemu sijaju in njena osebnost bi ime Hochberg dostojanstveno predstavljala.

*

(Dalej prihodnjič.)

ŽGANJE IZ FRANCIJE

Pred kratkim je doseglo iz Francije 6200 zabojev najfinnejšega žganja. Rečeno je da bo to žganje uporabljeno izključno le v medicinske svrhe.

Iz Jugoslavije.

Služkinja ukradla 80,000 dinarjev vredne uhane.

Novosadski kieurg dr. Vlado Jakovljevič je prijavil policiji, da je nekdo ukradel njegovi ženi 80 tisoč Din vredne uhane. Vrednost uhana je bila zato velika, ker so imeli uhani dragocene bisere. Po krajski preiskavi je policija arretala kurirugovo služkinjo Jelisava Burger, pro kateri je našla ukradene uhane. Služkinja je bila izročena s sodiščem.

Volčja nadloga v Bosni.

Iz Livna poročajo: — V tukajd. Letošnjo jesen so se volkovi vsako leto napravijo veliko škodo. Letošnjo jesen so se volkovi pojavili nezadovoljno zgodaj. Počebno gospodarijo na planini Kamešnici in pa na Livanjskem polju. Kmetje se branijo, kakor se pač morejo. Največkrat organizirajo skupne pogone in kurijo grmade, da odzene volkovko od živine. Pobilci so jih že veliko. Kože prodajajo po 60 do 90 Din. Nedavno se je ogrodil nešretni služaj, pri katerem bi skoro prišel ob življenje neki kmet Volkovi so napadli njegovo stajo. Ko se je kmet branil, je nekot začasni puškinčev s prstjo. Ko je ustrelil, se je cev razpletela in smrtno nevarnila nesrečnega kmeta. Volkovi so se razbežali, kmet pa so prepeljali v bolnišnico v Livnu.

Po prestani kazni zopet ubija.

V Solinu pri Splitu je Lovro Baras z nožem zabodel svojo ženo, ki se je mrtva zgrudila na tla.

Po uboji je pobegnil v Split, kjer ga je prijala policija. Baras je bil pred leti obojen na več letje,

ker je v Kaštelih ubil kmete Grinja.

Oče ubitega Grinja je mislil,

da je njegovega sina ubil Valentijn Žic.

Maščeval se je in ubil Žic.

Šele pozneje, ko ga je pekla vest, je šel na sodišče in tam povedal, da je ubil Grinja. Ko je prišel iz zapora, je srečal svojo ženo v druzbi z nekim moškim. Med zakoncem je nastal prepir, med katerim je Baras potegnil nož in zabodel ženo.

Po 14 letih odkrit zločin.

V vasi Slatini pri Foči so odkrili grd zločin, ki je bili zvršen pre 14 leti. Leta 1919 je neudoma izginil starec Alija Gogolj in se je o tem mnogo govorilo. Te dni je pa neka priateljica Zejne, hčerke Alije, iz maščevanja načnili oblastim, da je Zejna ubila svojega očeta. Oblasti so takoj začele preiskavati in res našle v bližnjem gozdu grob pokojnega Alije. Nato je Zejna prisvojila, da je neke noči leta 1919 z velikim kuhinjskim nožem ubila svojega očeta in s pomočjo svojega tujibnega zavlekla truplo v gozd in tam zakopala. Pravi, da je zločin storila zato, ker ji je oče očital njenega nelepo življenja.

Sovjetskim mornarjem se je po-

rečilo dvigniti 3000-tonski led-

lajom "Sadko", ki se je ponosrečil

pred 18 leti in potopljal na čerč ob

Kanalabaki v Ledenem oceanu.

Vladični so zasidrali dvignjeno la-

čaj na varni sipini. Dopolni "Ko-

momolske pravde" pričoveduje v

številki od 17. oktobra zaključek

dolgega napornega dela:

“Volja je zavrela in začumela

kakor v koftu. Zdela se je, da se je

razpolila v globini velikanska

bomba. Rilee pokopane ladje se je

prikazal nad oceansko gladino ka-

kor velikansko, v zeleni peni za-

vito strašilo. Ko so polegla va-

vi, smo razločili, da je pokrivala

vso ladjo debela plasti školjk. Po-

vsod, v kurilnicu in na krovu so se

izgnezdile gobe in morske zvezde.

Poi ure pozneje sem že spremljal

poveljnika v ščilnega oddelka, Kri-

liva, na krov včeraj še pokopane

ladje. Školjke so nam hrustale pod

nočnimi, in treptajoči ribe so ska-

kade po tleh, ko smo odpirali 18

let zaprti vrata v kajetu. Vse, ka-

že smo bile dobro ohranjene, a la-

zili smo že jem z jambor, ki je ležal na

palubi. V saloni za kadilee smo

našli na mizi poleg pianina več

gramofonskih plošč. Potapljači so

jih takoj zmagoslavno odnesli v svoj

"Levcu kotiček". Pohištvo in ce-

lo, stoječi se ostali nepočkovani.

Ustrem se vrst ce na še vlažnem

in sušnem divamu v obedinici.... Mo-

stvo je priredilo koncert. Rešen-

gramofonske plošče so se kmalu po-

nispole. Igla je zasikal, in krasen

tenor je zapel o "neštetnih diamant-

ih v globinah indške gorovja."

Ponosrečen "Sadko" je imel med